Några tankar om den yttersta domen

Spara som PDF

Det händer då och då att vi till BibelFokus får in frågor om den yttersta domen. Många är bekymrade över vad som skall hända med dem själva i den dom som de läst om i Bibeln. Andra är bekymrade över hur det skall gå för nära och kära som inte är troende. Eftersom jag svarat på sådana frågor ett antal gånger, känner jag att jag här vill dela några tankar om domen och de bibelställen som jag och andra brukar peka på. Det här är ingalunda någon teologisk djupdykning i ämnet, för sådana vill jag rekommendera Sven Reichmanns böcker och inspelningar (se uttrycket.se). Det här är mina reflektioner vilka jag hoppas kan vara till vägledning och tröst för en del. Jag hoppas du skall tycka att det är en intressant text.

En nyckelvers

Bibeln vittnar om att människor kommer att ställas inför Guds domstol när denna världsordning är slut och innan evigheten träder in. Den fråga många brottas med är hur det kommer att gå för egen del i den domen och hur det kommer att gå för familj, vänner, släktingar och bekanta. Men en annan relevant fråga är också om sant troende kristna alls kommer att ställas inför domen. Denna sista frågeställning skall vi främst kika på här, men även lite annat intressant.

Det finns en vad jag tycker helt självklar nyckelvers i Bibeln när det gäller att skaffa sig ett utgångsläge för tolkningen av hur domen kommer att te sig. Jesus själv sa så här:

> Joh 5:24: "Amen, amen säger jag er: Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv och **kommer inte under domen** utan har övergått från döden till livet."

Jag kan inte se någon annan möjlig tolkning av denna vers än att alla som satt sin förtröstan till och underordnat sig Guds evangelium INTE kommer att ställas inför Guds domstol på den yttersta dagen. Därför måste alla andra bibelord som berör domen läsas i ljuset av denna vers. Så tänker i vart fall jag.

En motsägelse eller alternativ översättning?

Mot ovanstående bibelvers ställer somliga gärna nedanstående verser. Det tycks som om dessa verser säger helt motsatta saker. Så då kan man beroende på läggning välja vad man skall låta styra sin tolkning om domen. Men jag vill mena att verserna nedan måste tolkas i ljuset av den ovan, samt att de kanske bör översättas på ett annat sätt från grekiskan. Låt oss läsa dessa verser:

> Rom 14:10-12: "Men du, varför dömer du din broder? Eller du, varför föraktar du din broder? Vi skall ju **alla stå inför Guds domstol**. 11 Det står skrivet: Så sant jag lever, säger Herren, för mig skall varje knä böja sig, och varje tunga skall prisa Gud. 12 Var och en av oss skall alltså **avlägga räkenskap inför Gud**."

Vad är nu detta? Vi skall ju inte stå inför domen enligt Joh 5:24, men här står ju att ALLA skall det! Och dessutom avlägga räkenskap. När man hittar motsägelser i Bibeln är det ofta en god idé att kika i grundtexterna, i det här fallet den grekiska grundtexten för Nya testamentet. I versen Joh 5:24 ser vi då att ordet "domen" är översatt från det grekiska ordet *krisis*, ett ord som kan betyda just "dom, domstol, tribunal, anklagelse". Men i versen Rom 14:10 används inte ordet *krisis* i den grekiska grundtexten, där det alltså i vår svenska översättning står "domstol". Där står istället det grekiska ordet *bema*. Detta ord kan betyda "tron, talarstol, kateder, domarsäte". Ordet "inför" i samma bibelvers härstammar från grekiskans ord *paristemi* vilket betyder att "närvara", "stå bredvid" eller "att finnas till hands".

I ljuset av Joh 5:24 kan alltså en annan översättning gälla för Rom 14:10 vilken skulle kunna bli:

> Rom 14:10: "Men du, varför dömer du din broder? Eller du, varför föraktar du din broder? **Vi skall ju alla närvara invid Guds tron.**"
>
> Alternativt: "Men du, varför dömer du din broder? Eller du, varför föraktar du din broder? **Vi skall ju alla finnas till hands vid Guds domarsäte**."

När det sedan gäller vers 12, om att vi alla skall "avlägga räkenskap", så är det viktigt att känna till att det grekiska ord som översatts till "räkenskap" är *logos* vilket framförallt betyder "ord". Om vi skulle översätta vers 12 rakt av från grekiskan så står där:

> "Så då skall var och en av oss avseende sig själv 'ett ord' [grekiskans *logos*] ge till Gud."

Denna vars skall inte läsas ur sitt sammanhang, utan hör tajt ihop med versen före. Det blir då så här med min ordagranna översättning:

> "11 Det står skrivet: Så sant jag lever, säger Herren, för mig skall varje knä böja sig, och varje tunga skall prisa Gud. 12 Så då skall var och en av oss avseende sig själv ett ord ge till Gud."

Nu är frågan, var "står det skrivet" om detta, så som inledningen av vers 11 noterar? Jo, i Jes 45:23-24, och då kikar vi där:

> Jes 45:23-24: "Jag har svurit vid mig själv, ett sanningsord har utgått från min mun, ett ord som inte skall tas tillbaka: För mig skall alla knän böja sig. **Alla tungor skall ge mig <u>sin ed</u>** och säga om mig: Endast i HERREN är rättfärdighet och styrka..."

Det "ord" som var och en av oss skall ge Gud invid Guds tron, det är en bekännelse ("ed") om att endast hos Herren finns rättfärdighet och makt. Alla kommer att både inse detta och bekänna det. Med denna lilla bakgrund skulle jag därför vilja översätta Rom 14:10-12 så här:

> Men du, varför dömer du din broder? Eller du, varför föraktar du din broder? Vi skall ju alla finnas tillhands invid Guds tron. Det står skrivet: Så sant jag lever, säger Herren, för mig skall varje knä böja sig, och varje tunga skall prisa Gud. Där skall var och en av oss ge sin egen bekännelse till Gud."

Den logiska betydelsen av dessa bibelverser blir då den, att alla sant troende inte skall ställas inför Guds domstol för att dömas, men vi kanske rent av skall finnas till hands där för att hjälpa till i Guds domslut – att finnas till hands. Och framförallt står vi kristna inför Guds tron och ger honom vårt lov. Med Rom 14:10 ville då Paulus troligen säga att alla troende är ju jämlika och frikända inför Gud tack vare nåden, och att vi skall då inte syssla med att döma varandra i banala frågor (läs hela kapitel 14 i Romarbrevet). Vi skall också finnas till hands då Gud dömer världen, och i det perspektivet blir dessa små religiösa konflikter väldigt triviala. Större tvister måste dock hanteras, enligt Paulus, och de bör då hanteras inom Guds församling och inte i världsliga domstolar. Men skall Guds barn alltså

hjälpa till med Guds domslut? Ja, kanske det. Här är ett par bibelord som bekräftar denna tolkning.

> Matt 12:41-42: "Män från Nineve **skall vid domen träda upp mot detta släkte** och bli det till dom, eftersom de omvände sig vid Jonas predikan. Och se, här är mer än Jona. Drottningen av Söderlandet **skall vid domen träda upp mot detta släkte** och bli det till dom. Ty hon kom från jordens yttersta gränser för att lyssna till Salomos vishet."
>
> Jes 54:17: "Inget vapen som smids mot dig skall ha framgång, och varje tunga som upphäver sig mot dig **skall du i domen döma skyldig**. Detta är Herrens tjänares arvedel, och deras rättfärdighet kommer från mig, säger Herren."
>
> 1 Kor 6:1-6: "Hur kan någon av er som ligger i tvist med en annan våga gå till rätta med honom inför de orättfärdiga och inte inför de heliga? Vet ni inte att **de heliga skall döma världen**? Om nu världen skall dömas av er, duger ni då inte till att döma i de minsta mål? Vet ni inte att **vi skall döma änglar**? Skall ni då inte kunna döma i vardagliga ting? Men när ni har sådana tvister, sätter ni dem till domare som församlingen inte har förtroende för. Det här säger jag för att få er att skämmas. Finns det ingen förståndig bland er, någon som kan bli skiljedomare mellan bröder? I stället går broder till rätta med broder, och detta inför otroende."

Enkel logik

Jag tycker också vi kan använda ganska enkel logik för att förstå att det är orimligt att Guds barn kommer att ställas inför Guds domstol. Låt mig peka på tre saker:

1. Det troende skall bli uppryckta före domen
När Jesus kommer tillbaka skall alla sant troende – både levande och döda – ryckas upp för att möta Jesus. I den stunden kommer vi att förvandlas och få den rättfärdiga "härlighetskropp" som väl de flesta kristna längtat efter under vår ofta tunga vandring här på jorden.

> 1 Tess 4:16-17: "Ty när en befallning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då skall Herren själv stiga ner från himlen. Och först skall

> de som dött i Kristus Jesus uppstå. Därefter skall vi som lever och är kvar ryckas upp bland moln tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och **så skall vi alltidvara hos Herren**."
>
> 1 Kor 15:50-54: "Men det säger jag er, bröder, att kött och blod inte kan ärva Guds rike. Inte heller ärver det förgängliga det oförgängliga. Se, jag säger er en hemlighet: Vi skall inte alla insomna, men **vi skall alla förvandlas**, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty basunen skall ljuda och de döda skall uppstå odödliga, och vi skall förvandlas. Ty detta förgängliga måste kläs i oförgänglighet och detta dödliga kläs i odödlighet. Men när detta förgängliga har klätts i oförgänglighet och detta dödliga klätts i odödlighet, då skall det ord fullbordas som står skrivet: Döden är uppslukad och **segern vunnen**."

Är man med i den skara som rycks upp för att möta Jesus, så är alltså saken klar att man kommer att få vara med i evigheten hos Jesus i himlen för "alltid". Då är "segern vunnen", som det står sist i versen ovan! Är det då logiskt att tro att dessa uppryckta Guds barn skulle ställas inför Guds domstol och dömas, med risk för att bli dömda till evig förtappelse efter det att man förvandlats till Jesu likhet (vad gäller kroppen)? Nej, så klart inte! Är man med i uppryckandet så ställs man alltså inte inför domen, helt i linje med nyckelversen Joh 5:24. Ännu en bibelvers bekräftar detta:

> Upp 20:6: "Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen [dvs. uppryckandet]. Över dem har den andra döden inte någon makt..."

Läser vi vidare i Uppenbarelsebokens kapitel 20 så ser vi där ”den andra uppståndelsen” och hur dessa ”döda” döms. De kallas ”döda” eftersom de inte var med i den första uppståndelsen. Alltså är **inte** de personer med här som var med i den ”första uppståndelsen! Dessutom ser vi att de döms efter vad som stod i ”skriver i böckerna”. Om nu alla dessa personer var förutbestämda till den eviga förtappelsen så skulle så klart inte böckerna plockas fram; här sker alltså en gallring! Bara de som inte finns med i Livests bok döms till förtappelsen. Här finns alltså en chans till ett överraskande frikännande för somliga. Men mer om det lite längre fram.

> Upp 20:11-15: ”Och jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns ingen plats för dem. Och jag såg de döda, både stora och små, stå inför tronen. Och

> böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda blev dömda efter sina gärningar, efter vad som stod skrivet i böckerna. Och havet gav igen de döda som fanns i det, och döden och helvetet gav igen de döda som fanns i dem, och var och en dömdes efter sina gärningar. Döden och helvetet kastades i eldsjön. Detta, det vill säga eldsjön, är den andra döden. Om någon inte fanns skriven i livets bok kastades han i eldsjön”

Nu kanske den orolige troende misströstar och känner rädsla inför uppryckandet istället. Men när man förstått att ALLT hänger på Jesus, och inget på mig själv, då finns ingen anledning att vara rädd. Det är denna överlåtelse till och förtröstan på Jesus (istället för på sig själv och egna gärningar) som är sann tro! Misströstar du, så kasta dig i famnen på Jesus! Han tar emot dig och skall då se till att föra dig till det eviga livet tillsammans med honom!

2. Våra synder kan bli utplånade
Bibeln är tydlig med att Gud skall glömma våra synder om vi bekänner dem. Låt oss läsa några bibelord om detta:

> Jer 31:34: "Då skall de inte mer behöva undervisa varandra, ingen sin broder och säga: "Lär känna HERREN!" Ty alla skall känna mig från den minste bland dem till den störste, säger HERREN. Ty jag skall förlåta deras missgärningar och **deras synder skall jag inte mer komma ihåg."**
>
> Heb 8:12: "Jag skall i nåd förlåta dem deras missgärningar, och **deras synder skall jag aldrig mer komma ihåg**."
>
> Apg 3:19: "Ångra er därför och vänd om, så att **era synder blir utplånade**"

Om nu Gud glömmer våra synder när vi ångrar och omvänder oss, vad har då Gud att dra fram för synder i en tänkt dom? Här säger mig enkel logik att vi inte kommer ställas inför domen JUST för att våra synder och vår skuld utplånats genom att Jesus tog detta på sig själv via sin död på korset. Vi får alltså genom tron tillgodoräkna oss JESU rättfärdighet istället för våra egna brister.

När nu detta är sagt kan vi också konstatera att våra "utplånade" synder så klart inte kommer att offentliggöras eller ropas ut vid den yttersta domen, de är ju bortglömda! Din garanti för det är att du bekänner dina synder för Jesus här och nu.

3. Den anklagade är död!
Hos en sann kristen räknas den syndiga människan som om hon vore död. Det som räknas är istället en ny men osynlig människa som får tillgodoräkna sig alla Jesu goda sidor. Denna nya människa har vi inte fått fullt ut i detta jordeliv (vilket ju är väldigt uppenbart), det är mer ett löfte här och nu. Men denna nya natur kommer att uppenbaras fullt ut den dag då Jesus kommer tillbaka. Vi ser detta i följande bibelverser:

> Gal 2:19-20: "Ty jag har genom lagen dött bort från lagen för att jag skall leva för Gud. **Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag**, utan Kristus lever i mig."
>
> Rom 6:6-7: "Vi vet att vår gamla människa har blivit **korsfäst med Kristus**, för att syndens kropp skall berövas sin makt, så att vi inte längre är slavar under synden. **Ty den som är död är friad från synd**."
>
> 1 Joh 3:2: "Mina älskade, vi är nu Guds barn, och vad vi skall bli är **ännu inte uppenbarat**. Men vi vet att när han uppenbaras, **kommer vi att bli lika honom**, ty då får vi se honom sådan han är."

Andligt sett har vår "gamla människa" blivit korsfäst tillsammans med Jesus den dag vi har tackat ja till detta Guds generösa erbjudande. Och om vi andligt sett alltså är döda kan vi ju inte anklagas för något. Den enkla logiken blir då också att vi inte kan ställas inför någon domstol, för vi är ju redan straffade och dödade, sett ur Guds perspektiv och logik. Detta är en del i det sätt på vilket Gud förlåter oss. Det troende ses nu som en helt nya skapelser som får komma till Fadern istället för att hamna under dom och straff. Jesus gick den vägen i vårt ställe.

> 2 Kor 5:17: "Om någon är i Kristus är han en ny skapelse. Det gamla är förbi, se, **det nya har kommit**."

Jag har skrivit en längre text om evangeliets syn på oss som döda som jag kallat "Nu lever inte längre jag". Läs gärna den om du vill få en djupare förklaring av detta.

Domens scenario och ett oväntat frikännande

Om vi läser Matteusevangeliets kapitel 25 från vers 31 och fram till slutet på kapitlet, så har vi där den scen som Bibeln målar upp för oss över den yttersta

domen. Det här stycket har många använt för att skrämma kristna till "bättre" gärningar genom att säga "vad du gjort för en av mina minsta bröder, det har du också gjort för mig". Så menar man att vi måste ut och prestera bättre gärningar om vi skall ha någon chans i domen. Men om vi nu läser detta stycke i ljuset av det vi tidigare sett, så framträder – vad jag kan se – ett annat scenario:

> Matt 25: 31-46: "När Människosonen kommer i sin härlighet och alla änglar med honom, då skall han sätta sig på sin härlighets tron. Och **alla folk** skall samlas inför honom, och han skall skilja dem från varandra, som en herde skiljer fåren från getterna. Och fåren skall han ställa på sin högra sida och getterna på den vänstra. Då skall konungen säga till dem som står på hans högra sida: Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse. Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig. Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig. Då skall de rättfärdiga svara honom: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig att äta, eller törstig och gav dig att dricka? Och när såg vi dig vara främling och tog emot dig eller naken och klädde dig? Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig? Då skall konungen svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort för en av**dessa mina minsta bröder**, det har ni gjort mot mig.
>
> Sedan skall han säga till dem som står på den vänstra sidan: Gå bort ifrån mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar. Ty jag var hungrig och ni gav mig inte att äta. Jag var törstig och ni gav mig inte att dricka. Jag var främling och ni tog inte emot mig, naken och ni klädde mig inte, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte. **Då skall de svara: Herre, när såg vi dig hungrig eller törstig eller som främling eller naken eller sjuk eller i fängelse och tjänade dig inte?** Då skall han svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni inte har gjort för en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig. Och dessa skall gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv."

Det finns flera saker man bör vara observant över i denna text. Jag skall här ta upp fyra intressanta saker.

1. Alla folk

När det här står att Jesus samlar "alla folk" inför sig, så tror jag det här handlar

om hela mänskligheten. Det skall dock inte läsas som om det vore varenda människa som någonsin levt eller lever eftersom denna grupp inte inkluderar de sant troende (mer om det i punkten nedan). Den grekiska grundtextens ord för "folk" är *ethnos* vilket kan översättas med "nation, stam, folkslag, alltså "en grupp av samma natur/slag". Enligt grekiskt lexikon syftar *ethnos* vanligen på alla de folk som man på Gamla testamentets tid kallade för "hedningar", alltså de som inte var Guds utvalda folk, judarna. Så Jesus samlar alltså folk från alla stammar, folk, språk och nationer inför sig, och jag tror att han med ordvalet vill uttrycka att det handlar om hela den otroende delen av mänskligheten, både levande och döda. Dessa människor delar Jesus upp i två grupper: fåren och getterna, de frikända och de förtappade. Människorna döms inte gruppvis utan individuellt efter sina gärningar (Upp 20:13). Guds barn/de sant troende som blev uppryckta till Jesus vid hans ankomst står inte med i denna skara (se nedan).

2. Jesu minsta bröder

Nästa värdefulla sak att observera i texten är att Jesus pekar på **en tredje grupp** av människor som han kallar för "dessa mina minsta bröder". Vi ser många exempel i NT på att Jesus kallar **sina lärjungar** för sina "bröder". Så den gruppen är de sant troende, Guds barn, som "finns till hands vid Guds domarsäte" (som står bredvid, inte inför) enligt den alternativa översättning av Rom 14:10 som vi kom fram till tidigare. Dessa pekar Jesus på när han tilltalar de två andra grupperna (fåren och getterna). Det är alltså uppenbart att de troende, Jesu minsta bröder, inte står inför domen vid detta tillfälle, utan mer som en resurs vid sidan av. De är ju sedan tidigare, via sin omvändelse, frikända från domen!

3. Ett överraskande frikännande

En tredje sak att observera är att de som blir frikända i Jesu domslut (fåren) är att de blir väldigt överraskade. De säger ju "när såg vi dig hungrig, naken, i fängelse..." osv. De förväntade sig alltså inte detta frikännande. Så här skulle det knappast bli om dessa frikända vore kristna som stod inför domen. De kristna skall dessutom inte dömas fria för sina gärningar, vi är istället redan här och nu dömda fria i den stund vi förlitar oss på Jesu nåd och HANS rättfärdighet istället för vår egen icke-befintliga rättfärdighet!

> Gal 2:16: "Men eftersom vi vet att människan inte förklaras rättfärdig genom laggärningar utan genom tro på Jesus Kristus, så har också vi satt vår tro till Kristus Jesus, för att vi skall stå som rättfärdiga genom tro på Kristus och inte genom laggärningar. Ty genom laggärningar blir ingen människa rättfärdig."

Om det då är icke-kristna som helt överraskande blir frikända i den yttersta domen, så öppnar ju det upp för något som en del kristna får problem med. Skall vi alltså tolka detta bibelord i Matt 25 som att det endast är otroende människor som ställs inför domen – vilket vi ju kommit fram till genom tidigare resonemang – så landar vi helt logiskt i det faktum att människor kan bli frikända i domen även om de inte varit bekännande kristna under jordelivet, och då har vi att ta i tu med den saken. En del får nämligen värsta religiösa hickan när man säger en sådan här sak. Man pekar då på att "ingen kommer till Fadern utan genom Jesus" (Joh 14:6) vilket ju är helt sant. Men **vem** är det som frikänner dessa personer i domen? Jo, Jesus! Och genom **vem** kommer de till det eviga livet? Jo, genom Jesus!

Krångligare än så behöver vi inte göra det. Vi troende är (om vi är ärliga mot varandra) fortfarande syndare fram till den dag då vi möter Jesus (i uppryckandet), men vi RÄKNAS inte som syndare inför Gud. För genom vår förtröstan (tro) på Jesus FÖRKLARAS vi rättfärdiga (Rom 5:1) redan här i detta jordeliv, trots våra brister. Abraham var ingalunda syndfri, och han hade inte heller någon Guds Lag att rätta sig efter. Men även hans tro tillräknades honom som rättfärdighet (Rom 4:3). Det har troligen legat någon slags tro eller övertygelse i de frikändas handlingar också. Därför kommer Jesus att FÖRKLARA dessa frikända "får" för rättfärdiga genom de "troshandlingar" de utfört, och hans blod kommer då att överskyla även deras synder. Kanske man även kan uttrycka det så här, att genom sina handlingar räknas dessa frikända **också** som Guds får, likt hur det är med alla troende/Guds barn. Jag tar upp mer kring detta i punkten 4 nedan.

Nu skall jag villigt erkänna att detta inte är en säker väg till evigheten hos Gud. Den enda säkra vägen är att här och nu sätta sin förtröstan till Jesus. Men om du är bekymrad över dina nära och kära som inte är troende, så finns här vad jag kan se en möjlighet för dem – trots allt. Domaren är Jesus, och vi skall inte bestämma hur han skall döma. Och om alla otroende med automatik skulle missa himmelriket, så skulle väl egentligen hela domstolsförfarandet var onödigt, eller?

4. En rättfärdig mans lön

Jag vill peka på ytterligare en sak angående dessa som blir frikända (fåren). Man kan ställa sig frågan: När och hur gjorde dessa personer de goda gärningar som tydligen tillräknades dem som något som blev till deras räddning? Något av detta framskymtar i dessa bibelverser:

> Matt 10:42: "Och den som ger en av dessa små en bägare friskt vatten att dricka, därför att det är en lärjunge - amen säger jag er: **Han skall inte gå miste om sin lön**."
>
> Matt 10:41: "Den som tar emot en profet därför att det är en profet, han skall få en profets lön. Och den som tar emot en rättfärdig man därför att det är en rättfärdig, **han skall få en rättfärdig mans lön**."

Kanske dessa bibelverser bl.a. syftar på sådan hjälp som goda icke-kristna människor ger Guds barn under förföljelsetider. Kanske vi här också ser något av hur Gud kommer att lösa försörjningsproblematiken för sina barn under antikrists tidsperiod. De som trotsar påbuden om förföljelse av de kristna (och judarna) kommer att få sin lön, enligt Jesus. Jag tror det är utdelningen av den lönen vi ser i Matt 25.

Dessa "troshandlingar" kommer att tillräknas "fåren" som rättfärdighet, precis så som Gud tillräknade skökan Rahab i staden Jeriko rättfärdighet. Hon blev räddad undan förintelse därför att hon hade hjälpt Josuas spejare. Rahab tillhörde ett hednafolk som var dömt av Gud, men hon blev alltså benådad. (Se kapitel 6 i Josuas bok och särskilt Jos 6:25). I Jakobs brev står detta mycket klart och tydligt:

> Jak 2:25: "Blev inte skökan Rahab på samma sätt **erkänd som rättfärdig genom gärningar**, när hon tog emot sändebuden [spejarna] och förde ut dem en annan väg?"

Våra GODA gärningar skall bli bedömda och belönade

Jag hoppas nu att det är helt klart för dig att de som i detta livet sagt sitt Ja till Guds evangelium INTE kommer att ställas inför Guds domstol. Vi är redan här och nu frikända om vi här och nu tagit emot och underordnat oss Jesu försoningsverk för oss, alltså Guds fria erbjudande till alla människor.

En sak som en del blandar ihop med den yttersta domen är att Guds barn skall få lön för sina goda gärningar. Det handlar alltså om att våra goda gärningar skall bedömas och belönas. Det här kanske inte passat för oss svenskar som är uppvuxna med både ett enormt rättvisetänkande (krav!) samt en kvävande jantelag. Och den svenska staten motsätter sig så klart en sådan här orättvis hantering från Guds sida. Men sådant struntar så klart Gud i, och i himlen kommer det inte att existera någon avundsjuka heller för den delen, så det här

skall nog bli bra. Vi skall läsa en bibeltext som tar upp detta med lönen:

> 1 Kor 3: 11-15: "Ty någon annan grund kan ingen lägga än den som är lagd, Jesus Kristus. Om någon bygger på den grunden med guld, silver och dyrbara stenar eller med trä, hö och halm, så skall det visa sig vad var och en har byggt. Den dagen kommer att visa det, eftersom den uppenbaras i eld, och hur vars och ens verk är skall elden pröva. Om det verk någon har byggt består provet, **skall han få lön**. Men om hans verk bränns upp, skall han gå miste om lönen. Själv skall han dock bli frälst, men som genom eld."

Vad det blir för lön kan jag inte svara på, men jag vill bara peka på att det här är något annat än den yttersta domen. Det är i denna bibeltext uppenbart att det finns olika troende som alla bygger på en gemensam grund som är Jesus Kristus, och att man sedan kan bygga vidare på den grunden med olika material. Personligen tror jag att guld och ädla stenar symboliserar att i ödmjukhet vandra i Guds förberedda gärningar och i hans kraft utföra sådana gärningar som Gud önskar. Att bygga med trä och halm är att utifrån egen förträfflighet (med hjälp av t.ex. bildning, vältalighet, skicklighet) göra "kristna" gärningar i egen kraft. Det är lika värdelöst som halm om man jämför med guld. Nedanstående bibelvers antyder att gärningar utförda i egen kraft är värdelösa:

> Matt 6:1: "Akta er för att utföra goda gärningar för att människor skall se er. Då får ni ingen lön hos er Fader i himlen."

Att vara utsatt för förföljelse för vår tros skull kommer uppenbarligen också innebära en lön i himlen, det ser vi i följande bibelverser:

> Luk 6:22-23: "Saliga är ni, när människor hatar er och stöter bort er, när de hånar och smutskastar er, allt för Människosonens skull. Gläd er på den dagen, ja, hoppa av glädje! Ty se, **er lön blir stor i himlen**..."

Detta var några tankar om den yttersta domen. Vill du fördjupa dig i ämnet rekommenderar jag två böcker av Sven Reichmann*: I väntan på Messias* samt *Frälsningen.* Dessa finns att köpa via XP Media.

/Lennart